

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimis Jesu Christi Dei-Hominis

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1723

VD18 80217931

Artic. I. Jesus Christus stabiliit Religionem suam & Imperium suum in
universo orbe absque armis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45509

ARGUMENTUM.

Iesus Christus stabilivit Religionem suam & Imperium suum in universo orbe absque armis.

ARTICULUS I.

Iesus Christus stabilivit suum regnum in terra absque armis.

Dic mihi, ubi sunt exercitus, ubi militares copiae, quas Iesus Christus coegit, ad extendendum suum nomen, suamque potentiam in universo orbe? si quidem nullus est in mundo locus, ubi non habeat obsequentes sibi subditos & sectatores, non solum velut supremus Monarcha, sed velut DEus omnipotens, quem demississimo prosequantur adorationis cultu ac latræ obsequio.

Olim Senatus Romanus accensere volebat Alexandrum Magnum numero Deorum, credentes hominem, qui intra duodecim spatium annorum obtinisset dominium in magna orbis parte, esse non posse hominem terræ, sed necessario descendere debuisse e cælo. Sed sanctus Chrysoströmus ipsorum illud opinio: Quid invenitis prodigii? si homo, dicet illis, cui natura largita est sterna & profapia illustrissimam, animum intrepidum, agendi & gubernandi modum omni prudentia conspicuum, qui roboris maximi ducebat agmen, qui divitias possidebat immensas, qui que immodicâ suâ potentiâ parcente ne-

mini, ubi vis locorum, maximum omnibus incusserat terrorem: quid prodigii, ipsum tam insignes reportasse victorias, demersuisse palmas? Quivis alius isdem instructus viribus, eodem pollens robore nonne conficere potuisset, quod ipse? ubi sunt notæ divinitatis in eo, quod quilibet homo exantlare vi potest armorum?

Sed quod Iesus Christus, qui natus est inops, qui que censebatur non nisi Filius fabri, qui non nisi in vili hac conspectus est conditione, operam navans labori in officina fabri usque ad annum circiter ætatis suæ trigesimum, qui nullas unquam possedit divitias, qui nullum unquam tractavit gladium, nunquam armis invalit virum, sed hæc potius interdixerat suis; quod Iesus Christus, qui non aliâ asseclarum seque comitantium stipatus erat turbâ, quam pauperum duodecim piscatorum, quos instituebat non velut milites ad pugnam, sed velut discipulos suos ad patientiam, ad humilitatem & mundi contemptum, hæc ratione occupaverit imperium mundi: hoc est, quod

Quod Christus Iesus cum duodecim egenis & inermibus hominibus obtinuerit imperium mundi, probat ipsum esse DEum.

Ppp mani-

S. Chrysostr. hom. 66. ad pop.

Falsa opinio Romanorum circa Alexandrum Magnum,

manifestè annuntiat & clarè divulgat ipsius divinitatem. Quis enim diffitebitur, hoc opus non esse hominis, quòdque conficere id nunquam potuisset, nisi fuisset DEus?

Jesus Christus post ignominiosissimam mortem suam imperavit ubique; quis fecit hoc?

Uterius auditum est nunquam, habuisse hominem plus roboris ac potentiae post mortem suam, quam habuerat tempore vitae: ex adverso videtur, evertere mortem & prostrernere maximè formidandam mundi potentiam, illamque in summam redigere infirmitatem. Alexander hic mundi triumphator, cum viveret, futurus mox mortis praeda coactus fuit omnes suas dimittere praedas & exuendus mox folio, omnia sua inter amicos dividere spolia. Si IESUS CHRISTUS maximae visus est infirmitatis (quamvis totum id aliud fuerit) penes iudicium humanum, dum mortuus est velut facinorosus morte non minus probrosâ, quam pœnosâ, quâ reddi debebat nomen ipsius odiosum & memoriae aspernanda per univrsam orbem; sique in hoc statu per omnes mundi regiones suum dilatavit imperium, & eousque suam extendit potentiam, ut agnitus & adoratus fuerit pro DEO, tum à populis, tum ab ipsis Monarchis: Nonnè hæc divinitatis ejus sint argumenta ipso clariora sole? Quod promiserit piscatori, collaturum se ipsi Mo-

narchiam mundi, relinquendo ipsum pauperrimum, quòdque in illius induxerit ipsam possessionem, postquam recesserat jam à mundo: an notæ magis manifestæ requirantur, quod ille, qui hæc potuit conficere, non sit homo è terra, sed DEUS è cælo?

Prodigium fuit, quod totum David absque stupefecit univrsam, quando armis occidit David absque armis prostravit Goliath lapide. Goliath, horrendum hunc giganteum, totum cataphractum ferro: offerebantur ipsi arma Saulis; sed non ferro asserre consuevit DEUS victoriam suis: arripit manu baculum, selegit quinque lapides, qui totum constituiebant ipsius apparatus, currit ad pugnam, nonnisi unico utitur lapide, quem projicit & immittit in frontem decumani hujus ex carne Colossi: Prostrernitur Goliath ad pedes Davidis, qui præcidit ipsi caput, quod dum abstulit, tulit victoriam. Et omnes mundi nationes, quæ id noverant, exclamant miraculum, evulgant prodigium. Ecce tibi ingens Dei omnipotentis cum prodigio miraculum.

Verùm hoc erat nonnisi tenue ac leve specimen magni à IESU Christo patrati miraculi, dum dominium comparavit sibi univrsi mundi. Aspice totum ac ingens hoc univrsum velut portentosa magnitudinis gigantem; sed gigantem totum cataphra-

Jesus Christus usus est Petro Apostolo suo ad feriendum & prostrernendum caput mundi, quod est Roma.

phractum ferro: Nam quæ pars magni hujus Colossi non itabat in armis, quibus incutiebat timorem universis populis? Ex iis Roma occupat frontem: *Roma caput mundi.* Sic nuncupata fuit ex effato oraculi, quod interrogatum, quid sibi velit, quod abscessissimum caput fuerit inventum, dum fundamenta fuerunt effossa ad ædificandum urbem, respondit: Hoc bonum signum est; Roma erit caput mundi. Verus David volens prostrernere hoc caput ad pedes suos, non armavit se ferro nec igne: apprehendit manu baculum, lignum sanctæ suæ crucis; elegit sibi lapidem, usus operâ Petri piscatoris, quem misit adversus caput gigantis, caput inquam mundi; & prostratus est magnus hic Colossus, à lapide, à Petro petra; cecidit formidanda hæc potentia ad pedes Petri piscatoris, quem velut suum honorat Principem & Monarcham; non domuit illam nec ferro, nec sanguinis effusione, sed duntaxat ictu & percussione. Et post tot sæcula dominatur Iesus Christus in Vicarii sui persona summus Pontifex Romæ, quæ totius mundi caput est & metropolis, cui totius orbis potentia unita & incorporata erat, ut omnes mortales videntes hoc prodigium faterentur, non nisi Deum omnipotentem esse, qui prostrernere ad pedes suos potus-

rit caput fortissimi hujus gigantis, & superare illud absque aliis armis, quàm baculo & lapide, cruce suâ suoque Apostolo.

Quid videtur tibi de hac vincendi ratione? suum erexisse imperium, & sustulisse illud super supremæ hujus potentie toti mundo dominantis solium? obtinuisse absolutum illius dominium, absque vi facta, absque effusa sanguinis humani gutta? ubi sunt tuæ statuta politica, quæ asserunt, quòd impossibile sit Monarchæ imperare, multò magis conquirere regna, nisi vim impendat armorum? Nonnè conspicias id fecisse Iesum Christum, quod judicabas impossibile cunctis hominibus terræ? Et consequenter asseverandum est, ipsum non solummodò esse hominem infirmum, sed omnipotentem DEum. Tu qui tantam tuis studiis es assecutus in arte imperandi notitiam, an quid simile legisti in cunctis elapsorum sæculorum historiis; vel an ejusmodi quid vidisti in omnibus, quas frequentasti, Regum Principumque curiis? Non, dicit mihi, fateor hoc humanum non esse, & esse non posse nisi opus brachii DEI.

Verùm quid ergo dices, si consideres aliam, quâ in sua utitur gubernatione, legem ac regulam, quæ magis evidenter adhuc confundit omnem Principum mundi

Consideratio circa modum, quo Iesus Christus usus est in vincendo mundo.

Iesus Christus aufert suis arma, ut confutat iplis victoriam.

absque occidit h lapid-

Christum et Petro lo suo endum temeris apas quod sua,

mundi politicam? Et est, quod pro eo, dum congregant alii & cogunt magnam populorum vim, quos armata mittunt manu ad maectandos & trucidandos suos inimicos; JESUS CHRISTUS non elegerit nisi duodecim pauperes viros, non alia nisi piscatoriâ instructos arte, quos dato præcepto, ne portarent arma, inter medios abire iussit inimicos, ut trucidentur ab illis. Ite, inquit ipsis; ego mitto vos sicut agnos inter lupos; nolite portare nec virgam, nec baculum, sinite vos discerpi à ferocibus his bestiis, & velut innoxie victimæ vestrum effundite cruorem: hæc ratione evadetis Principes mundi, & meum in universo orbe dilatabitis imperium. Quis audivit unquam de simili Monarchiam stabilendi ratione? an humanum hoc sit? quis alius nisi DEUS poterat hæc ratione subjugare sibi mundum?

Omnes primi Christiani occisi auerunt numerum fidelium. Insuper si diceretur: Non stetit id sanguine & vitâ nisi his duodecim. Sed quod tot Christiani, quos Gentilitas potuit invenire, dum erant adhuc numero valde exiguo, fuerint ab ipsis trucidati, absque eo, quod vel unicus se defenderit vi armorum; quodque Ecclesia Christiana, dum natus vidit cunas nativitatæ suæ in filiorum suorum sanguine, ultra spatium trecentorum annorum, ubi omnes mundi potestates cum

toto inferno conspiraverant ad profligendam ipsam e terra, non solum non fuerit extincta, sed ne quidem debilitata ac immunita, quamvis perpeffa tam copiosas sanguinis effusiones, ut quandoque ad triginta milenos filiorum suorum viderit trucidatos intra minus quam mensis unius spatium, & hoc in unica urbe Roma, præterundo continuas, quæ alibi fiebant strages, & mortis edicta è Capitolio emanata, quibus præcipiebatur ipsorum exterminium in universo orbe? ubi est manus, quæ defendit ipsos absque armis, & absque ulla resistentia visibili? Eratne hæc manus hominis? ubi est potentia, quæ non solum conservabat ipsos, sed maximos ipsis largiebatur progressus, ita ut multiplicarentur aspicientibus cunctis in media tempestate rabiosissimæ hujus persecutionis, quam ab universo tolerabat mundo? Estne potentia humana, quæ fecit hæc? ubi est cæcus, qui non videat è manifesto hoc experimento potentiam JESU CHRISTI divinam?

Hoc est, quod Tertullianus ^{Tertullianus} serio ponderavit in capite quinquagesimo admirabilis sui Apologetici: *Sola Ecclesia persecutionibus stetit.* Nonnisi Ecclesie est confirmari persecutionibus sibi ab universo inflictis mundo. Omnes aliæ Monarchiæ quassantur

fantur, dum oppugnantur, & corruerent, nisi ruerent in arma, seque defenderent ac resisterent. Non nisi Monarchia Iesu Christi est, quæ tolerando omnia absque resistentia, stabilita & solidissime in universo orbe: *Martyrius coronata est.* Ipsa conorata est honore & gloria, per probra & infamias, quas in suis perpessa est filii: accepti sunt ipsi velut scelerati, eadem tolerarunt supplicia, quorum condemnantur proditores, sacrilegi, paricidæ; & tantum abest, ut hæc probra ipsorum macularint gloriam, ut cineres ipsorum sint in veneratione, ipsorumque laudes & encomia in universa decantentur sæcula. An humanum hoc est? Siccine tractantur scelerati, qui maectati sunt per manus carnificum? Non nisi Iesus Christus solus est, qui, cum suam noverit extollere & sublimare gloriam in crucis suæ solio, in ignominiarum suarum medio facultatem habet eadem ratione illustrandi fervorum suorum honorem & gloriam: *Crudelitas illecebra est se-*

Pulchra consideratio Tertulliani circa id, quod augetur Ecclesia persecutionibus.

ta. Quando Ecclesia crudelius afflicta est à persecutorum rabie, tunc majoribus affluebat illecebris, quibus ad sui trahebat amorem: & per prodigium omnino oppositum affectibus & effectibus naturæ, quæ abhorret aspicere reum torqueri, illi, qui Christianum intuebantur cruciari,

cruciati sunt & ipsi sanctam quædam invidiam & vehementi succensi desiderio in societatem veniendi felicitatis illorum, ut plures videre fuerit, etiam infideles altum exclamantes: Ego sum Christianus sicut ille, ego patiar quoque sicut ille. Quis non videt effulgere ex hoc manifestè splendoris divinitatis Iesu Christi? An natura ejusmodi inserere potest animo affectus & sensa? *Plures efficitur, quoties metimur.* Quando metimur, tunc ferimur, & quando minui-mur, tunc augemur; Christiano, cui quid absconditur, plurimum adsciscitur; ex morte duntaxat unici, nascuntur quantocumque quingenti. Quæ virtus operari valet tam ingens prodigium, nisi manus ejusdem Dei omnipotentis qui è paucis frumenti granis projectis in terram, singulis producit annis messes copiosas, quibus nostri dum operiuntur campi, magni aperiuntur nobis thesauri? Semen est sanguis Christianorum. Ita unica sanguinis gutta à Christiano pro gloria divini sui Magistri effusa, pollebat virtute plures progignendi Christianos?

Quid dicis ad hæc magne Politices Magister? an invenis, potuisse hominem simplicem stabilire Monarchiam adèd amplem in universo orbe absque apparatu armorum, sed armorum

rum usum prohibendo suis : non trucidando inimicos , sed permittendo trucidari suos per repetita decies centena millia ab inimicis , velut agnos absque defensione . Si JESUS CHRISTUS non esset DEUS omnipotens , an imperare hâc ratione potuisset in

orbe per tot elapsa jam sæcula ? Fateor, inquit mihi , valdè evidenter ex hoc meum convinci animum . Sed an forsan aliis usus est mediis æqualis cum armis potentia ad stabilendum regnum suum ? Videamus.

ARGUMENTUM.

JESUS CHRISTUS stabilivit Regnum suum in terra absque divitiis.

ARTICULUS II.

Potentia divi-
tiarum.

AN effundendò divitiarum thesauros in manus populorum JESUS CHRISTUS se Regem fecit agnosci , & adorari ceu DEUM ab universo mundo ? Verum est , sapius obtineri potentia auri , quod comparari non poterat valore ac robore ferri ; & quod æneorum vis tormentorum dejiciendo civitatum muros conficere non poterat , promissos frequenter confecisse thesauros , & apportatum aperuisse aurum victoribus portas . Sed quando nonnisi maxima exhibetur paupertas , quæ à cunctis summæ miseriæ censetur nomine , an medium sit lucrandi homines , vel potius absterrendi eos ac horrore percellendi ipsorum animos ?

Impotentia
paupertatis.

Si verum est , argentum summâ pollere potentia , quæ impetret ubique ac impetret obtemperari sibi ab omnibus : *Pecunia*

obediunt omnia ; verum quoque est , paupertatem maximâ languere impotentia , cui facultas non sit , nisi ut afficiat miseros , deprimat , humiliet , submittat , obedire omnibus cogat , omniumque plantis suos subternat affectas ; & si paupertas in plebe ejusmodi est , quid erit in Principe , quid in Monarcha ? Si talis exspoliando semetipsum omnibus divitiis , & desiderando eandem in subditis suis exspoliationem , prætenderet hâc ratione regnum stabilire amplissimum & inexpugnabile in universo orbe , nonnè diceretur prætere ipsam quidquam impossibile ? Et nihilominus debili huic fundamento suum inniti voluit regnum JESUS CHRISTUS , ut conferret illi firmitatem cunctis stabilem & inconcussam sæculis.

Nonnisi omnipotentis DEI erat opus , immensam terræ molem